

[Holger Larsen (Odense A.)]

visse Grunde har maattet forlade deres Erhverv, og tager Sigte paa at hjælpe dem i Gang igen. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om dette Afsnit. Jeg vil gerne i Udvalget have Afsnittets Rækkevidde nærmere drøftet, for det forekommer mig at være affattet saaledes, at det kan give Anledning til Betænkelighed.

Til Administrationen af Loven, der ikke kan henlægges til allerede bestaaende Administrationsapparater, oprettes et Erstatningsraad. I Afsnit 6 i Loven gives der nærmere Regler for dettes Sammensætning og Virke.

I det Overslag over Udgifterne ved Lovforslagets Gennemførelse, som findes i Bemærkningerne, er Udgifterne til Invaliditets- og Dødsrerstatning og Hædersgaver anslaaet til 4 ³/₄ Mill. Kr. aarlig, men der er vel i og for sig ikke noget afskrækkende i dette Beløb. Udgiften til mindre Invaliditetsskader og Hædersgaver een Gang for alle er anslaaet til 5,1 Mill. Kr., til Tortgodtgørelser er der regnet med 17,7 Mill. Kr., til Tingsskade 10 Mill. Kr. og endelig til særlige Støtteforanstaltninger 20 Mill. Kr. Det giver i alt en Udgift paa 52,8 Mill. Kr. een Gang for alle. Selv om det har været vanskeligt at faa Materiale frem til at bygge et helt sikkert Overslag paa, kan man vel gaa ud fra, at Udgifterne kan holdes inden for dette Beløb, et Beløb, der ikke er helt ringe.

Jeg anbefaler i øvrigt Lovforslaget til Vedtagelse, men agter ved Forhandlingernes Afslutning at stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg.

Aksel Møller: Rigsdagsarbejdet gaar nu mod sin Afslutning, og det Program, Regeringen blev dannet paa, og som der er blevet forhandlet om mellem Modstandsbevægelsens Ledere og Politikerne siden November 1944, er i alt væsentligt gennemført. For Overgangsregeringen forelaa der ganske bestemte politiske Problemer, om hvis Løsning der paa Forhaand var skabt Enighed. Eet af disse Problemer finder sin Løsning i dette Lovforslag, som Ministeren for særlige Anliggender har forelagt Rigsdagen, og som nu er til første Behandling.

Det skal siges, at dette Lovforslag ikke er det mindst vigtige af de mange, der har med Likvideringen af Krigs- og Besættelsestiden at gøre. Vi har nu i Sommerens Løb vedtaget at straffe dem, der paa den ene eller anden Maade satte sig uden for det danske Folks Sammenhold. Vi staar her over for at skulle yde Hjælp og Hædersgaver til dem,

paa hvis Indsats Danmarks nyvundne Frihed bygger. Vi skylder dem retfærdigvis, at denne Hjælp bliver rundelig og ydes uden Karrighed som Udtryk for vor Taknemmelighed. Vi ved dog meget vel, at den Beslutning, vi nu her tager om i Penge at erstatte Tab af Liv eller Førlighed, ikke kan sprede den Sorg, som har hersket i de Hjem, denne Lovgivning tager Sigte paa.

Der er Begivenheder, hvis Følger man ikke kan købe sig fri for. Der har været udvist et Heltmod og en Offervilje, som ikke lader sig omsætte i Lovgivningssatser for økonomisk Hjælp. Det Maal, den højtærede Minister har sat sig, det Maal, som har været hele Regeringens, det Maal, vi naaede frem til Enighed om, endnu før denne Regering blev dannet, kunde da ogsaa kun blive at yde en beskeden Erstatning for Tab af Forsørger eller Arbejdsevne under Kampen med Tyskerne. Hvorvidt dette Maal er naaet med dette Lovforslag, lader sig imidlertid meget vel diskutere. Den højtærede Minister har uden Tvivl staaet over for en meget vanskelig Opgave. Han har først maattet skaffe sig et Overblik over Opgavens Omfang og Mangfoldigheden af de Problemer, Loven skulde løse, og har først derefter kunnet begynde at presse Livets Mangeartethed ind i Paragrafferne.

I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.) hører jeg ikke til dem, der synes, der er gaaet en urimelig lang Tid, før Lovforslaget har kunnet fremsættes. Jeg hører ikke til dem, der mener, at denne Regering har handlet langsomt, tværtimod. Jeg synes, at den paa den meget begrænsede Tid, der ligger mellem Befrielsen og Valget, har naaet at løse en meget stor og meget lang Række tidkrævende Problemer. Men jeg tror, vi alligevel kan være enige om, at det vilde have været ønskeligt, om Rigsdagen havde faaet noget længere Tid til Behandlingen af Ministerens Lovforslag, noget længere Tid; end den vil faa her, umiddelbart før Rigsdagens Arbejde ophører med Valget for Øje. Jo stærkere man har den Opfattelse, at Lovforslaget burde undergaa væsentlige Ændringer, før det forlader Rigsdagen, desto mere beklager man Savnet af tilstrækkelig Tid dertil.

Jeg er blandt dem, som ved at høre den højtærede Ministers Fremsettelsestale og ved at gennemlæse Lovforslaget er naaet til det Resultat, at Ændringer er ønskelige. Med den forestaaende Udvalgsbehandling for Øje skal jeg prøve paa at belyse, paa hvilke Omraader mit Partis Bestræbelser